

§ 227 tr. zák., lebo: 1) niet náležitostí objektívneho obvinenia, 2) sťažovateľ nemal úmysel obviňiť M. z trestného činu, 3) v dobe výsluchov sťažovateľových u polície nebolo proti M. vôbec zavedené trestné pokračovanie podľa § 228 tr. zák. a návrh podľa § 229 tr. zák. tiež nebol učinенý.

Nedostatok objektívnych podmienok krivého obvinenia dovodzuje sťažovateľ námietkami, že vo výpovedi, že videl M. niesť batoh s šatstvom, nie je ešte obsažené tvrdenie, že M. ony veci ukradol, ani že ony veci boli totožné s vecmi stratenými; okrem toho nemôže vraj ísť o obvinenie z krádeže preto, lebo sťažovateľ neoznačil polícii miesto spáchaného činu, osobu poškodeného, ani predmet krádeže čo do druhu, formy, farvy a popisu predmetov.

Tieto námietky sú bezpodstatné. Ku skutkovej podstate krivého obvinenia podľa § 227 tr. zák. sa vyžaduje, aby pachateľ niekoho pred úradom vedome krive obvinil z trestného činu, alebo aby proti nemu vymyslel alebo zadovážil vedome krivé dôvody podozrenia, alebo dôkazy. Pre právny úsudok o tom, či obžalovaný krive obvinil M. z trestného činu, t. j. v súdenom prípade z krádeže šatstva ku škode N., nerozhoduje slovné znenie obvinenia, ale jeho vecný obsah. Tu treba uvážiť, že podľa súhlasných skutkových zistení nižších súdov obžalovaný pri vyšetrovaní krádeže, oznámenej polícii poškodeným N., v dobe, kedy nebolo žiadnych stôp po právom jej pachateľovi, uviedol svojou svedeckou výpoveďou túto krádež, dotyčne ktorej bolo polícii už známe miesto činu, osoba poškodeného a popis ukradnutých predmetov, vo spojení s určitou osobou ako pachateľom, t. j. s osobou M.; pri tom udával také konkrétne okolnosti — že videl M. práve v kritickej dobe, kedy sa krádež stala, ako vychádzal z budovy, v ktorej sa krádež stala, a niesol pod pazuchou balík s kusmi šatstva, podobnými tým, ktoré boli odcudzené — teda okolnosti, ktoré len utvrdzovaly podozrenie vyvolané proti M. výpoveďou obžalovaného.

Zdôrazňovanie okolnosti, že sťažovateľ vypovedal o M. nie z vlastnej iniciatívy, ale len byvši dotazovaný, je pre vinu v tomto prípade bez významu, lebo bolo zistené, že sťažovateľ sám označil M. poškodenému N. za pachateľa krádeže a N. len na základe tohoto jeho údaja učinil polícii oznámenie proti M., a že potom obžalovaný, vypočúvaný polícii ako svedok, toto vedome nepravdivé tvrdenie opakoval; je preto hľadiac na tieto zistenia, nerozhodné, že sťažovateľ len odpovedal na dotazy stopujúcej vrchnosti, ku ktorým došlo na základe oznámenia, učinенého inou osobou — N.

Čís. 5834.

Proti usneseniu vrchného súdu, odmietajúcemu usnesenie krajského súdu, ktorým tento súd ako súd odvolací zrušil podľa § 384, čís. 4 tr. p. rozsudok okresného súdu, je sťažnosť vylúčená ustanovením § 556, odst. 1 tr. p.

(Rozh. zo dňa 27. februára 1937, Zm III 20/37.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. pre spreneveru a podvod odmietol sťažnosť obžalovaného proti usneseniu vrchného súdu.

D ō v o d y:

Proti usnesení vrchného soudu, odmítajúcemu sťažnosť obžalovaného podanú proti usnesení krajského soudu, ktorým tento jako odvolací súd zrušil podľa § 384, čís. 4 tr. p. rozsudok okresného soudu, podaná sťažnosť obžalovaného je vylúčená ustanovením § 556, odst. 1 tr. p., lebo v dôsledku tohoto ustanovenia, podľa ktorého proti usnesení krajského soudu ako soudu druhej stolice nelze použiť sťažnosti, nemá najvyšší súd obor pôsobnosti k preskúmaniu podanej sťažnosti, a bola preto odmietnutá.

Čís. 5835.

Oprávnění k soukromé žalobě pro ublížení na cti spolku.

Zastupuje-li podle stanov spolek jeho předseda, je oprávněn podati za spolek žalobu a uděliti advokátu písemně plnou moc k zastupování spolku, byť i další ustanovení stanov předpisovalo, že písemnosti spolku podpisuje předseda spolu s tajemníkem.

(Rozh. ze dne 27. února 1937, Zm IV 730/36.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti obžalovanému pro přečin pomluvy tiskem, následkem zmateční stížnosti soukromé žalobkyně z úřední moci podle 1. odst. § 35 por. nov. zrušil rozsudek odvolacího soudu a nařídil nové hlavní odvolací přelíčení, kterým pověřil vrchní soud; zmateční stížnost poukázal na toto rozhodnutí.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost soukromé žalobkyně, založená na důvodu zmatečnosti podle § 385, čís. 1 c) tr. ř., právem napadá výrok odvolacího soudu, že soukromá žaloba nebyla podána oprávněnou osobou, poněvadž trestní návrh byl učiněn pouze předsedou spolku, nikoliv též jeho tajemníkem.

Podle § 16, odst. 2, zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. za korporace, jakou je též žalující spolek, vykonávají právo k žalobě osoby, které jsou povolány zastupovati je ve sporech před soudem civilním. Otázka zastoupení žalujícího spolku byla upravena v § 31 jeho stanov. Odvolací soud jen mylným výkladem tohoto ustanovení dospěl k závěru, že mohou zastupovati žalující spolek ve smyslu § 16, odst. 2 cit. zák. jen spolu předseda a tajemník a nikoliv sám předseda.

V citovaném paragrafu stanov je nejprve uvedeno, že předseda zastupuje spolek; dále však se uvádí, že písemnosti spolku podepisuje předseda spolu s tajemníkem. Především dlužno podotknouti, že právě pouze o předsedovi bylo použito výrazu »zastupuje«, tedy stejného výrazu, jakého používá zákon v citovaném § 16. Dále dlužno uvážiti, že zastupování spolku před soudem mohlo by se konati nejen podepsáním podání, nýbrž též ústně tím způsobem, že osoba za spolek vystupující buď by sama osobně vystupovala v zastoupení spolku, anebo by tam ústně prohlásila, že zmocňuje advokáta k takovému zastupování. Poněvadž takové osobní zastupování bez před-